

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Murenulæ Sacræ Vestis Sponsæ Regis Æterni
Vermiculatæ Opus, De Privilegiis Ordinum Regularium**

Alviset, Virginius

Campidonæ, 1673

§. 3. De Acquisitione privil. per viam erroris.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62361](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62361)

frer. in tract. de pot. seculo in Eccl. fall. 12. Ubi ait Imol. & Zabari. ita etiam tenere. Quorum doctrina aptime valet pro defendendis pluribus usibus & privilegiis antiquiorum Monasteriorum, quae vix possent aliquo instrumento probari, sufficit enim, ad continuandum, in eorum usu communis opinio, & quasi traditio accepta à senioribus, quod tale jus habeant, quod recordentur, se vidisse aliquos ex suis antecessoribus, illo utentes, quod audiverint aliquem Abbatem commendatarium, vel ejus factores expilasse suum archivium, chartas transportasse &c. Tunc enim possunt, absque ullo animi scrupulo, retinere usum talium privilegiorum, modo aliud non obster.

16 Sed & 5. loco requiritur ad praescriptionem, lapsus temporis à jure praefixi, & ut privilegiatus, per illud totum usum sit suo privilegio, absque ulla contractione. Est autem tempus illud diversum, pro diversitate rerum & praescriptionum: Nam pro jure seu privilegio habente causam continuam, aut quali, quale est v.g. jus eligendi, percipiendi decimas &c. requiritur spatium 10. annorum inter praesentes. Et 20. inter absentes. l. 2. c. de servit. & l. fin. eod. de praes. longi temp. Respectu verò illorum, qui fuerint partim praesentes, & partim absentes, duplicatur illud tempus per auth. quod si quibusdam eod. Quod si tale aliquod jus queritur contra Ecclesiam requiritur lapsus 40. Annorum. c. de quarta. c. ad aures c. illud & c. quia de praes. Si contra Regulares, prout dicitur sectione tertia, ubi de bonis. Ad praescribendum verò jus quod non habet causam perpetuam, ut est servitus viae, praestationes extraordinariae, & ejusmodi. Requiritur tempus, cuius initii memoria non extet, secundum notat. à Gloss. & DD. c. contra morem. d. 100. c. quia cognovimus 10. q. 3. c. super quibusdam de verb. sign. l. 1. & 2. ff. de aqua plu. arc. & l. hoc

iure eod. de aqua quot. & est. Addunt Innoc. c. conquirente de off. ordin. c. bona de p. st. p. al. 17 & c. 2. de in int. rest. Felin. cap. de quarta de praes. & Panor. Et cap. placuit eod. Gloss. & Barth. l. 2. c. de servit. & aqua. Quod in praescribendis ejusmodi juribus privilegiatibus, requiritur scientia, & patientia, seu taciturnitas illius, contra quem praescribuntur, sin aliàs nunquam compleri praescriptionem, aut certe dari illi restitutionem in integrum.

Atque hunc in modum completa praescriptio, aequiparatur reali privilegio, & ut docet Barth. l. omnes. ff. de iust. & iur. ac. 19 censetur iudicatis & transactis, & hunc qui praescripsit facit tutum in conscientia, secundum Angel. v. praescriptio nu. 47. Rebuff. cap. postulasti de Cler. ex. nu. 299. Gloss. Host. Tancredi Vincent Joan. Andr. c. possessor. de reg. iur. in 6. Panor. Bald. Felin. Imol. Et alios c. vigilanti extra de praescrip. Ubi Paris. ait esse communem. Ita quod possit se ex sola praescriptione tueri in usu sui privilegii (etiam Religiosi) & etiam si postea detegatur error, secundum quod in initio dixi.

Praescriptio tamen non potest extendi de casu ad casum (etiam similem) ut monet Panor. in cap. cum alim de praes. Unde ibi benè infert quod qui praescripsit v. g. potestatem excommunicandi, non potest virtute hujus juris suspendere, vel interdicere. Et similiter Gloss. in c. cum contingat 22 de for. comp. & de decim. ait hunc qui praescripsit decimas, non censerit praescripsisse 23 novalia, nec posse illa percipere, & sic de aliis.

§. III.

De Acquisitione Privilegiorum per viam erroris, & deceptionis.

SUMMARIUM.

1. Quomodo intelligendum, per errorem acquiri Privilegia.

2. Et

1. Error inducit ius.
2. Gestā per errorem valent, & 6.
3. Princeps dispensat, vel concurrat cum errantibus.
4. In Principe voluntas universalis.
5. Requisita ut error tribuat ius.
6. Notitia privata, non impedit publicam, licet solum putativam.
7. Vana opinio non sufficit ad iustum titulum.
8. Error qui versatur circa impedimentum iuris postest, tribuit ius non si versatur circa imped. iuris naturalis, aut divini.
9. Ut error tribuat ius requiritur adesse simul titulum.
10. Gestā per intrusum nunquam validantur.
11. Error tribuit ius, & validat acta, solum cum agitur de utilitate publica.

Hic paragraphus spectat ad duos precedentes, & quali pro complemento eorumdem hic ponitur. Dicitur enim quis per errorem acquirere privilegium, seu jus aliquod, vel quando Princeps hoc illi concedit, cuius tamen est incapax, propter impedimentum occultum, quo laborat, vel quando incipit se ipso prescribere privilegium, vel jus, & illo uti, putans sibi competere, cum tamen non comperat. Postquam enim sic concessio, vel usurpato, usus est per tempus legitimum, tunc dicitur illud fecisse suum, & sibi prescripsisse erroremque ortum tali privilegio dedisse, est enim regula recepta, quod error inducit jus, & tribuit jurisdictionem. *cap. 1.3. q. 7. l. 1. Cod. de testam. Et barbaciuss. ff. de off. pra. Et quod in confessionem huius erroris, & juris sic per errorem, & deceptionem usurpati gestū est, aequale valet, & tenet; atque si error non intercessisset, quia Princeps, censetur quā talis, & voluntate universalis, quam fictione juris ei DD. attribuunt, vel dispensare cum eo qui sic operatur, & omnes defectus supplere, vel concurrere cum ipso in*

omnibus quae agit, & illa validare; Atten-
to enim quod homines possunt infinitis
modis decipi, seu in communicanda, seu
in exercenda jurisdictione, ideo DD. at-
tribuunt Supremis Principibus, illam vol-
untate generalem, pro bono status pub-
lici, & ad vitanda plura ac gravissima in-
commoda quae quotidie orirentur, si haec
quae fiunt per errorem modo explicato
vellent semper esse nulla & inyalida,
Gloss. c. 1.3. q. 7. c. ad probandum de sent. & re
iud. & l. 3. ff. de supel. leg. Abb. c. l. seiscritus de
refor. Mascard. concl. 648. de prob. Nald. v.
confessio Angel. v. errore. Henricq. lib. 13. c. 7.
A Castro de leg. pen. lib. 2. c. ver. Palud. in 4.
d. 17. q. 6. a. 2. Suar. de cens. d. 2. sect. 4. Less. de
iust. lib. 2. c. 29. dub. 8. & Joann. de Lugo de
iust. 10. d. 36. sect. 3. Et sic v. g. si Religiosus
aliqua ratione probabili motus putat suo
ordini datum esse aliquod privilegium,
valida sunt omnia, quae virtute illius agit,
quamvis interim deceptus esset, & in
veritate nunquam fuerit illud privilegium
concessum vel sit revocatum. Sic si Sacer-
dos excommunicatus approbatur ad au-
diendas confessiones in loco, in quo i-
gnoratur ejus censura, valide absolvit.
Sic Praelatus cujus electio est nulla, & in-
valida propter defectum occultum, valide
administrat, post confirmationem, &c.

Sunt tamen aliqua necessaria ad hoc
ut error hac ratione tribuat jus, & primo
quidem ut ille sit communis, id est ita vul-
garis, ut faciat rem probabilem, instar o-
pinionis communis, & consequenter oportet
ut non sciatur à majori parte commu-
nitatis, sin autem error fuerit paucorum
tantum nullum jus tribuit. Addit Decius
*conf. 407. nu. 2. & Marfil. in pra. §. aggred. or.
num. 32.* Errorem ejusmodi nullum jus tri-
buere respectu illorum, qui ejus sunt con-
fessi, nec acta favorem illorum validare,
sed ego hanc restrictionem non admit-
to,

to, quia ubi notitia publica, etiam putativa validat actum, non potest impediri à notitia privata, quamvis aliàs certa, per proportionem ad doctrinam cõmunem, teneri iudicem condemnare reum in iudicio convictum, quamvis notitia, privata sciat illum esse innocentem, ita Lugo *supra cit.* & Laym. *in theol. mor. lib. primo tit. 4. cap. 22. num. 9.* Requiritur secundo ad hoc ut error tribuat jus, ut fundamento aliquo probabili, seu apparenti nitatur, eo modo quo supra dictum est, sic nimirum ut creet opinionem probabilem, aliàs autem, non sufficeret, si in vana & stulta aliqua opinione fundaretur. Ita Cardin. *conf. 114.* & Feder. 137.

10 Tertiò ut error, seu deceptio versetur circa impedimentum, seu defectum, qui sit juris positivi tantum, Abb. *cap. secundo de presb. non bapt.* Et Nald. *supra cit.* Et sic v. g. si Sacerdos qui communiter putatur Parochus assistat Matrimonio, tenet Matrimonium, è contra verò, si is qui non est Sacerdos consecrat, nihil facit, etiam si ab omnibus putetur esse Sacerdos, &c.

11 Quartò ut cum errore adsit aliquis titulus reddens rem probabilem sicut dixi superius, aut certè expressa delegatio Superioris, licèt fortè non fuisset delegaturus, si meliùs fuisset informatus. Et sic v. g. dixi superius validè absolvere hunc qui est approbatus in censura, quamvis aliàs non debuisset approbari. At secus est de illo qui sine approbatione & nullo probabili fundamento absolvit, licèt interim putetur ab omnibus approbatus, quia tunc dicitur propriè intrusus, acta

12 autem intrusi, nunquam in jure validantur. Ita Abb. *cap. 2 de in int. rest. Alex. conf. 138. vol. 1. & 93. vol. Tusch. v error. concl. 330.* & plures alii apud ipsos.

13 Addit Tusch. requiri item ut concurrat

utilitas publica, id est quòd tunc tantum censetur error tribuere jus, cum jus ita exigit bonum publicum, quòd aliàs impediretur, hoc non tolerato. Addit item requiri, ut error sit tantum facti, non autem juris. Sed ego puto cum Laym. *supra citat.* non referre, si sit facti, si ve etiam juris, modò sit justus secundum dicta in Superioribus.

Quibus observatis, & concurrentibus circumstantiis assignatis, error seu opinio communis ita facit jus, & jurisdictionem tribuit, ut licèt postmodum delegatur deceptio, nulla sit opus iteratione, aut confirmatione gestorum. Quin etiam sic tenet, & valent, ut nec rescindi possunt, aut revocari, ut docet Lap. *alleg. 89.*

S. IV.

De Acquisitione Privilegiorum per viam communicationis.

SUMMARIUM.

1. Quid sit communicatio privilegii, & à quo scienda.
2. Vbi cõmunicationis privilegii consistit in duobus.
3. Quando communicatio, & privili. censetur gratia ipsa communicatio, absque respectu admittendum uentium.
4. In cõmunicatione non conceditur plus, vel minus, quam in originali habeatur.
5. Conceduntur etiam prescripta.
6. Inter regulares duplex cõmunicatio.
7. Concessa uni provincie, extenduntur ad omnes alias.
8. Concessa uni Monasterio, extenduntur ad omnia alia.
9. Omnia privilegia communia omnibus, & 26.
10. Cassinensium privilegia quibus concessa.
11. Camald. privilegia quibus concessa.
12. Lateranensium quibus.
13. Societ. Jesu quibus.